

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1448

20.04.2018

Прем'єр-міністру України

ГРОЙСМАНУ В.Б.

Шановний Володимире Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Павленка Ю. О., оголошений на засіданні Верховної Ради України 20 квітня 2018 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 4 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

1448

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

“18” квітня 2018 р.

Вих. № 183/2.2- *УО*

**Голові Верховної Ради України
А.В. ПАРУБЮ**

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 11

**Прем'єр-міністру України
✓ В. Б. ГРОЙСМАНУ**

01008, м. Київ, вул. Грушевського 12/2

**Голові Житомирської обласної
державної адміністрації
І.П. ГУНДИЧУ**

10014, м. Житомир,
майдан ім. С.П. Корольова, 1

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*Щодо забезпечення законодавчо визначених гарантій
потерпілим внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС
та недопущення їх звуженню*

***Шановний Андрію Володимировичу!
Шановний Володимире Борисовичу!
Шановний Ігорє Петровичу!***

Вже понад три десятиліття Чорнобильська трагедія залишається однією з найбільш руйнівних та чутливих для мільйонів українців.

Питання захисту прав постраждалих від аварії на ЧАЕС є важливим аспектом здійснення державою своїх зобов'язань у сфері забезпечення соціально-економічних прав в Україні. Проте, держава вже багато років не виконує низку положень, визначених Законом України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи». А напередодні 32-х роковин Чорнобильської трагедії спостерігається не лише невиконання взятого державою обов'язку щодо соціального захисту постраждалих осіб, але й скорочення законодавчо визначених гарантій і прав.

Надання пільг, допомог і компенсацій постраждалим здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету відповідно до Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи".

Через невідповідність чинного законодавства реаліям сьогодення та обмеженість бюджетних коштів, які виділяються на виконання Закону, такі проблемні питання як організація оздоровлення, медичного обслуговування, забезпечення медичними препаратами та житлом, виплата пільг і компенсацій, передбачених Законом, потребують негайного осучаснення та підвищення.

Не відповідають сучасності і розміри компенсаційних виплат, передбачених Постановою КМ України від 12.07.2005 року №562 «Про щорічну допомогу на оздоровлення громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», які не переглядались з липня 2005 року.

Сумнозвісним Законом №76-VIII від 28 грудня 2014 року, всупереч вимогам Конституції України, позбавлено будь-якого захисту кілька сотень тисяч постраждалих, у тому числі дітей, фактично беззахисними залишилися учасники ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС та потерпілі 2-ї і 3-ї категорій. А саме: відмінено путівки на санаторно-курортне оздоровлення для ліквідаторів, які не є інвалідами, відмінено надання пільг по медичному забезпеченню, скасована щомісячна грошова допомога за проживання на території радіоактивного забруднення та інш.

На превеликий жаль, сьогодні ми маємо усі підстави констатувати факт, що в Україні зруйнована система соціального захисту людей, які постраждали від аварії на ЧАЕС - у центрі й на місцях заблоковані соціальні програми підтримки ліквідаторів і постраждалих, а також членів їхніх родин.

Яскравим прикладом є Житомирська область, яка найбільше постраждала від аварії на ЧАЕС. Прямого радіоактивного забруднення зазнали 734 населених пункти області, які розташовані на території дев'яти із 23 районів області. Понад 50% сільськогосподарських угідь в області зазнало істотного ураження цезієм і понад 90% - стронцієм.

Кожен п'ятий житель Житомирщини є постраждалим в результаті аварії на Чорнобильській АЕС. І це не просто офіційний статус. По всій області зростає показник онкологічних, серцево-судинних і інших хронічних хвороб. При цьому Житомирський обласний онкодиспансер вже впродовж мінімум десяти років перебуває в аварійному стані, не вистачає приміщень - в одному кабінеті одночасно ведуть прийом по кілька лікарів, існує катастрофічний дефіцит ліжок-місць, не кажучи вже про комфортні умови для лікування. Далі розмов і планів реконструкцій, ціна яких за ці роки виросла з кількох мільйонів до кількох сотен мільйонів гривень, справа не доходить.

Після аварії з місць постійного проживання було евакуйовано та переселено сотні тисяч осіб. На територіях, що зазнали радіоактивного забруднення, залишається проживати 160 тис. постраждалих, у тому числі майже 50 тисяч дітей. У черзі на отримання житла або покращення житлових умов перебуває майже 3,5 тис. сімей. Проте, упродовж 2014 – 2017 років за бюджетною програмою «Забезпечення житлом інвалідів війни, воїнів – інтернаціоналістів, громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, інвалідів по зору та слуху, військовослужбовців, звільнених у запас або відставку, для відселених їх із закритих та віддалених від населених пунктів військових гарнізонів» кошти не виділялися та Законом України «Про Державний бюджет на 2018 рік» не передбачені.

Незважаючи на те, що у поточному році Житомирській області заплановано виділити 1,9 млн. грн. для виплати компенсації за втрачене на радіоактивно забрудненій території майно, ця сума складає лише 1,9% заборгованості, яка утворилася станом на 01.04.2018 року.

За таких обставин проблемним залишається погашення відповідної заборгованості, яка станом на звітну дату складає 101,3 млн. грн. та має тенденцію до зростання.

Недостатнє фінансування за бюджетною програмою КПКВК 2501200 «Соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» призводить до соціальної напруги в області у зв'язку із неотриманням громадянами належних їм компенсаційних виплат.

Загалом, ситуація, яка склалася у сфері соціальної підтримки «чорнобильців», є лакмусовим папірцем порядності влади. Самотужки боротися за своє життя та життя і здоров'я своїх дітей цим людям, особливо за нинішньої складної соціально-економічної ситуацією не під силу. І якщо їх не вбила сама катастрофа, то нині «добиває» пошук грошей на здорову їжу та наступну порцію ліків.

Верховною Радою України 01.09.2016 року зареєстрований законопроект №5055 «Про внесення змін до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», та 12.12.2017 року зареєстровано законопроект №7333-2 «Про внесення змін до Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи", якими передбачено повернення пільг громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи та їх медичного забезпечення. Проте, зазначені законопроекти до цього часу так і не внесені на розгляд депутатів.

Впевнений, що держава спроможна знайти кошти для того, щоб забезпечити виконання вимог Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», та відновити справедливі

соціальні гарантії громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Враховуючи вищевикладене, керуючись ст. 15 Закону України «Про статус народного депутата України», прошу невідкладно внести на розгляд Верховної Ради України законопроекти щодо відновлення гарантій та пільг постраждалим внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС, переглянути та осучаснити Постанови КМ України, якими встановлено мізерні компенсаційні виплати постраждалим, та Житомирській обласній державній адміністрації зробити все можливе в межах її повноважень задля забезпечення виконання програм за напрямками соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Про результати розгляду запиту прошу повідомити мене у встановлений законодавством строк.

З повагою

Народний депутат України

Ю.О. ПАВЛЕНКО
(посв. № 183)